

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 178

гр. Варна, 07.03.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на седми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана В. Д.

Членове: Маринела Г. Дончева
Росица Сл. Станчева

като разглежда докладваното от Маринела Г. Дончева Въззивно частно търговско дело № 20223001000021 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Подадена е частна жалба от З. Ж. Т. срещу определение № 261053/29.10.2021 год по т.д. № 1346/2015 год на Окръжен съд Варна, т.о. в частта, с която съдът се е произнесъл по искането на осн. чл. 28 във вр. с чл. 4 от КМЧП и е постановил, че е компетентен да разгледа и реши спора, предмет на иска на „Инвестбанк“ АД срещу З. Ж. Т. с правно осн. чл. 422 от ГПК във вр. с чл. 505 ал.1 и чл. 537 от ТЗ и чл. 86 ал.1 от ЗЗД за установяване дължимостта на сумата 100 00 евро, представляваща част от задължението по Запис на заповед от 26.10.2009 год в общ размер 4 700 000 евро, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 05.09.2013 год до окончателното изплащане на задължението, за което е издадена Заповед № 7646/11.09.2009 год за изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК по ч.гр.д. № 13147/2013 год на Районен съд Варна. По съображения за незаконосъобразност и необоснованост на определението, частният жалбоподател моли въззивния съд:

1) на осн. чл. 23 ал.3 от ГПК да определи друг равен съд, който да се произнесе по частната жалба срещу определението на ВОС,

2) да разпорежи разглеждане на частната жалба в открито съдебно заседание;

3) да разгледа и се произнесе по исканията и въпросите по чл. 267 от ДФЕС, поставени с молби по т.д. № 1346/2019, както следва: вх.№ 262873/10.03.2021 и вх. № 268416/19.08.2021 год, които искания и въпроси имат преюдициално значение за правилното определяне на международната компетентност на съда в настоящото исково производство, по обуславящите правоотношения от предметния обхват на воденото пред Федералния съд по несъстоятелността на Северен окръг на щата Тексас, производство по несъстоятелност на ЕърЛоджистикс Лимитид Инк.

4) да отмени обжалваното определение и се произнесе по същество по исканията, поставени с молба вх. № 88/30.09.2021 год за определяне на международна компетентност на първоинстанционния съд по обуславящите въпроси, съобразно с чл. 31 и чл. 38 от КМЧП.

В постъпилия писмен отговор от „Инвестбанк“ АД чрез процесуалния представител адв. Й.Д. е изразено становище за неоснователност на частната жалба и за потвърждаване на определението. По отношение първото искане – за определяне на друг съд, който да се произнесе по частната жалба ответната страна счита същото за недопустимо. Противопоставя се на искането за разглеждане на частната жалба в открито съдебно

заседание. По съществото на жалбата е изразено становище, че спорът е между българско юридическо и физическо лице във връзка с правоотношения, развили се на територията на Република България, поради което българският съд е компетентен да се произнесе по тях.

Съставът на Апелативен съд Варна намира, че частната жалба е подадена в срок от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разглеждайки я по същество, съдът намира следното:

По искането на осн. чл. 23 ал.3 от ГПК:

Съгласно цитираната разпоредба в случай, че поради отводи на всички съдии стане невъзможно да се сформира състав, който да разгледа делото, то се изпраща на друг равен по степен съд. Компетентен да стори това е горестоящият съд, но не и съдът, пред когото делото е висящо. Настоящият състав не се е отвел от разглеждане на спора, поради това не е налице хипотезата на чл. 23 ал.3 от ГПК.

В случай, че по същество искането е за отвод на състава на съда, то е неоснователно на първо място защото не е мотивирано с посочване на конкретни основания за това, а и защото такива не са налице.

По искането за разглеждане на делото в открито съдебно заседание:

Съгласно чл. 278 ал.1 от ГПК частните жалби като правило се разглеждат в закрито заседание. Като изключение е предвидена възможността това да стане в открито заседание с участие на страните по преценка на съда. В случая това не е необходимо, тъй като поставените в жалбата въпроси могат да бъдат разрешени въз основа намиращите се по делото писмени доказателства и не изискват събиране на свидетелски показания или заключения на вещи лица, което да налага провеждане на открито заседание.

По преюдициалните въпроси:

С цитираните предходни молби ответникът по иска е сезирал съдът да се произнесе по преюдициални въпроси, свързани с производството по несъстоятелност на „Еър Пропърти Девелопмънт” АД. Те са разгледани от съда и по тях са постановени съответните съдебни актове, които са извън обхвата на настоящото обжалване.

По съществото на частната жалба:

Предмет на разглеждане в настоящото производство е въпросът компетентен ли е първоинстанционният съд да разгледа и се произнесе по иска, с който е сезиран.

Отговор на този въпрос дава разпоредбата на чл. 4, ал.1 от ЗМЧП, според която международната компетентност на българския съд е налице, когато ищецът и ответникът са български граждани или юридически лица, регистрирани в Република България, имат обичайно местопребиваване, седалище според устройствения си акт, или местонахождение на действителното си управление на територията на страната.

Предмет на делото е спор с правно осн. чл. 422 от ГПК във вр. с чл. 505 ал.1 и чл. 537 от ТЗ между ищеца – юридическо лице регистрирано и със седалище в Република България срещу ответник – български гражданин, за установяване дължимостта на сума по запис на заповед, издаден за обезпечаване на задължение по банков кредит. Повдигнатите от ответника в хода на производството преюдициални въпроси не променят предмета на спора и по тях, дори и разгледани в мотивите на решението, не се формира сила на присъдено нещо.

Ето защо настоящият състав намира, че определението на първоинстанционния съд, с което той е приел, че разполага с компетентност на осн. чл. 4 ал.1 от ЗМЧП, е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 261053/29.10.2021 год по т.д. № 1346/2015 год на Окръжен съд Варна, т.о. в частта, с която съдът се е произнесъл по искането на осн. чл. 28 във вр. с чл. 4 от КМЧП и е постановил, че е компетентен да разгледа и реши спора, предмет на иска на „Инвестбанк” АД срещу З. Ж. Т. с правно осн. чл. 422 от ГПК във вр. с чл. 505 ал.1 и чл. 537 от ТЗ и чл. 86 ал.1 от ЗЗД за установяване дължимостта на сумата 100 00 евро, представляваща част от задължението по Запис на заповед от 26.10.2009 год в общ размер 4 700 000 евро, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 05.09.2013 год до окончателното изплащане на задължението, за което е издадена Заповед № 7646/11.09.2009 год за изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК по ч.гр.д. № 13147/2013 год на Районен съд Варна.

Определението подлежи на касационно обжалване при наличие на предпоставките по чл. 280 от ГПК в едноседмичен срок от съобщаването му на страните пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____